

Torna l'amo'?

Miquel Payeras

"La possibilitat, recurrent des de la seva dimissió, del retorn de Cañellas, novament és notícia. És l'enèsima vegada que corre aquest rumor. Però qualsevol moviment dins el PP balear haurà d'esperar el resultat del 3 de març."

La pregunta del milió: tornarà l'amo? Tornarà Cañellas? Segons els uns no tornarà perquè en realitat no se n'ha anat mai del tot. Segons els altres és un home acabat, políticament. D'altres, que creuen que els nous aires del govern demostren que sí que està fora de joc, temen –o desitzen?– el retorn i li posen data: el congrés, segurament l'abril, després que sigui alliberat judicialment de qualsevol ombra relacionada amb el túnel de Sóller.

El primer que cal dir és que la possibilitat que Cañellas torni ha estat anunciada –des del juliol, que va ser quan es va veure obligat a dimidir– pràcticament cada setmana. Un psicoanalista diria que a Mallorca hi ha una legió –de periodistes i polítics de l'oposició– que no poden viure tranquils sense la relació amor-odi que han anat forjant amb/contra Cañellas al llarg de dotze anys. Els canvis a Mallorca no agraden a ningú. I la *revolució* de juliol va ser massa, per a molts. El desig morbós del retorn supera amplement les possibilitats reals que Cañellas torni, tot i que en l'actual situació del PP no hi ha res que sigui descartable. Anem per païts.

Primer. Pot tornar Cañellas al Govern? No sembla lògic. Soler no ha estat mai un adversari intern de Cañellas. Ni prop fer-hi. És un home de la seva més estreta confiança des del 1983. Soler no governa *contra* Cañellas. Ni tan sols en el tema lingüístic. De fet Cañellas li ha salvat algun episodi d'intent de rebel·lió d'algun parlamentari.

Segon. Acceptaria Madrid el retorn? Al govern, no. Seria una espectacle –tercera investidura en una mateixa legislatura– més propi del TBO que altra cosa. I al partit? Aquí ja no és tan clara, la situació. Potser a Madrid no li quedàs més remei que acceptar-ho, sempre que a Balears els *supporters* cañellistes fossin aclaparadora majoria.

Tercer. Tendria oposició interna per tornar a presidir el partit? Poca. De fet el mateix president actual, Joan Hugué, és un cañellista. No seria cap problema. Les petites *buranyes* que ara molesten tot el que poden perquè han quedat despenjats de llistes electorals, o que formen part del nucli anticatalanista *botifarra* del PP –aquells que veuen amb ràbia que la llengua dels pagesos i dels antics servents sigui ara oficial– no serien cap problema seriós. Potser els únics moviments preocupants vendrien per part de Joan Verger. Tot i això, s'ha d'esperar a veure què passa amb Verger, un home massa intel·ligent per suicidar-se políticament amb una lluita cos a cos amb Cañellas.

Quart. És possible un retorn de Cañellas sense retornar del tot, però efectivament retornat? És

el més probable, i el més mallorquí. Però com? Doncs creant la figura de president fundador del PP, amb capacitat executiva –no absoluta, però sí suficient– però mantenint l'actual president Hugué. Així tothom salvaria la dignitat. Com que Cañellas estaria lliure de culpa, se li reconeixeria el seu paper. Hugué no seria humiliat. Soler seria president. I tothom –o quasi– content. És la solució més realista. Així els periodistes que anuncien el retorn des de l'endemà de la dimissió podrien escriure allò de "ja ho deia jo", els polítics de l'oposició podrien dir que segueix el cañellisme, Soler i Hugué podrien anar fent, Madrid content perquè ho podria vendre com un retorn merament simbòlic... i els despenjats? doncs a l'oblit, que és on acaben tots els que perden batalles internes dins de qualsevol partit.

Es clar que en aquesta anàlisi no s'ha dit el més important: que tot l'escrit no val de res. Que aquí, fer futurisme per després del 3 de març és perdre el temps. Tot ha d'esperar al dia 3 a la nit. Després, ja es veurà qui es promociona cap a la meseta, quantes vacants queden al govern i qui les ocupa, etc. És "*el que hay de lo mio*". Això és la política. Per tant, abans del dia 4, no convé escriure amb massa rotunditat.

No fos cosa que hi hagi sorpreses, i ben grosses. Però amb una pre-campanya i una campanya tan fastigoses i poc enratjadores d'alguna cosa s'ha d'escriure. Torna l'amo? Facin joc...

